

la humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III, 3.^a EPOCA, Núm. 34

BARCELONA, 15 AGOST 1980

PREU: 25 Ptes.

EDITORIAL

Tenim l'obligació de defensar el nostre partit ERC dels atacs descarats que li han fet el PSUC i els seus acòlits Portabella i Benet. Atacs directes, demagògics, mentiders com tenen costum de mentir aquest partit polític comunista i els seus «independents». Al moment que ens disposavem a redactar un editorial que lògicament hauria d'ésser contundent hem trobat al diari AVUI un article signat pel nostre company de partit i diputat al Parlament català que diu el mateix que nosaltres hauríem redactat. Ens sembla, per tant, just reproduir-lo car com es lògic interpreta el pensament d'ERC.

La iniciativa —finalment victoriosa— d'Esquerra Republicana de suprimir al Parlament de Catalunya el grup mixt ha desfermat una intensa campanya per part del PSUC que, tot de cop, ha pretès veure en aquesta supressió —i en la correlativa formació d'un grup parlamentari constituït pels dos diputats del PSA— una causa d'enfonsament de la separació de la població de Catalunya en dues comunitats.

Es evident que el PSUC, que va defensar i va votar la Constitució i l'Estatut de la Moncloa, els quals tan difícil fan la integració dels immigrants a la comunitat catalana, i que sempre s'ha distingit per les seves reserves a admetre els principis essencials de la doctrina del nacionalisme català, està menys autoritzat que ningú per a poder donar lliçons en aquest sentit. Des que en foren expulsats, per catalanistes, en Joan Comorera i els seus companys, el PSUC no ha estat altra cosa que la secció catalana del Partit Comunista de Espanya, amb una llibertat d'acció que actualment no és pas nul·la però que roman sempre molt fràgil i limitada. Tampoc el PSUC, que no ha renegat mai del seu suport a les dictadures de l'Est i que encara que ho disfressi d'eurocomunisme es proposa, de fet, d'implantar a Catalunya un règim polític totalitari, no pot donar a ningú lliçons de democràcia. Però molt més que veure aquí si el que formula les crítiques està legitimat per a fer-les, el que ens interessa és escatir si aquestes crítiques són ben fundades.

Es que els diputats del PSA tindran ara més possibilitats d'intervenir al Parlament? Absolutament, no. Integrats al grup mixt i constituïnt-ne el cinquanta per cent haurien pogut parlar exactament les mateixes vegades, ja que els torns d'intervenció del grup mixt es migpartien, amb la meitat del temps per a cada orador. Com que els temps reglamentaris són sobers per a poder dir de manera precisa el que es vol dir, la restricció de temps —fins i tot suposant que s'apliqués al peu de la lletra— és sense importància. El que, compta és la possibilitat de parlar.

Per tant, primer punt: els diputats del PSA parlaran al Parlament igual nombre de vegades que hi haurien

parlat si no haguessin tingut grup propi i haguessin continuat formant part del grup mixt.

¿Es que pel fet de formar ells sols un grup els diputats del PSA tindran un status particular més favorable o disposaran de més mitjans econòmics? Novament no. Fora de les possibilitats d'intervenció, que ja hem examinat, l'únic avantatge de formar un grup és la presència a la junta de portaveus. Però els diputats andalusos ja hi eren presents personalment, amb ple dret a la paraula, en representació del grup mixt. Cap diferència, doncs, en aquest punt de vista i cap diferència a l'hora de vota, car a la junta de portaveus es vota per vot ponderat. I cap diferència tampoc des del punt de vista econòmic, car el reglament estableix que les quantitats que reben els grups per a llur funcionament han d'estar en relació amb el nombre de diputats que els integren i, per tant, en aquest aspecte els diputats del PSA no milloraran gens la seva situació anterior.

En resum, el fet de formar grup parlamentari no dona al PSA cap avantatge real i en canvi si que li treu tota possibilitat de pretendre's discriminat, de voler fer creure que no pot expressar-se lliurement i sense cap restricció. De fet, el que s'ha obtingut és evitar-li qualsevol temptació de demagògia i al mateix temps s'ha clarificat la situació fent que les sis llistes que obtingueren diputats a les eleccions del 20 de maig tinguin cada una el seu grup parlamentari. D'aquesta manera s'obté que les sis opcions per les quals el poble de Catalunya s'inclinà, puguin totes elles ésser igualment visibles i s'aconsegueix que el Parlament sigui el fidel reflex de la voluntat dels electors.

Queda clar, per tant, que, de resultes del reglament que s'ha donat al Parlament, no hi haurà ni cap enfonsament del passat entre les dues comunitats actuals ni cap nova dificultat per a llur integració. Al revés, les coses seran més clares, ningú no podrà invocar discriminacions i les relacions entre les dues comunitats tindran lloc en un clima de diàleg, que és condició prèvia i indispensable per a llur fusió progressiva.

Per què, doncs, les ires

del PSUC? Es per què el PSUC troba petit un grup de dos diputats? Seria il·lògic que pensés així quan a Madrid no va fer cap objecció al fet que el PSA formés grup amb només cinc diputats (i cinc diputats respecte a 350 són menys que dos respecte a 135) i sobretot quan l'únic diputat comunista del Parlament d'Euskadi, el senyor Roberto Lertxundi, va demanar de formar grup ell tot sol. Quina és, doncs, la veritable raó del malhumor del PSUC? Aquesta raó no pot ser altra que el temor que els senyors Benet i Portabella, els dos «independents» elegits a les seves llistes, no puguin ara remenar les cireres tan fàcilment com comptaven fer-ho des del grup mixt. El PSUC aspirava a perpetuar en el Parlament la mateixa situació que tan bé li va anar a l'Assemblea de Catalunya, on a més dels portaveus que reconeixia com a propis en tenia a les seves ordres altres diversos, suposadament independents però igualment fidels i igualment segurs. A l'Assemblea de Catalunya això va funcionar a meravella per als interessos del PSUC. Però evidentment el Parlament cal que sigui una cosa més seriosament organitzada. Amb un sistema electoral d'escrutini per llistes amb representació proporcional, els electors, per bé o per mal, han votat partits, han votat opcions polítiques. A les llistes de Convergència i Unió, del PSC-PSOE i d'Esquerra Republicana també hi havia independents que han estat elegits i, sens dubte, aquests partits els reconeixen el dret de discrepar. Però el dret de discrepar és una cosa i el de pretendre que representen una opció ideològica pròpia n'és una altra. I això menys que ningú poden pretendre-ho els «independents» de les llistes del PSUC, que des de fa tants d'anys han estat sempre d'acord amb el PSUC en totes les ocasions i s'han alineat amb ell en totes les circumstàncies. Per si quedaven dubtes, hem vist que a l'hora de triar al Parlament un diputat que el representés com a senador a Madrid, el PSUC ha triat el senyor Pere Portabella. El grau d'independència del senyor Portabella ens sembla que queda ben clarament definit perquè si el PSUC no hagués estat ben segur de la seva total obediència, ¿és que l'hauria preferit a tots els altres diputats que té al Parlament?

La reacció del PSUC, ¿és que significa que els senyors Benet i Portabella tindran menys drets que els altres diputats? De cap manera, ans tot al contrari.

Tenint-los fora del seu grup i fent-los actuar com a diputats no adscrits, el PSUC continuarà sortint-ne beneficiat perquè els diputats no adscrits tenen més drets que la mitjana dels altres diputats. El reglament ha estat fet no pas pensant en ells sinó pensant en diputats independents de debò, o pertanyents a un partit que només hagués tret un sol diputat, i el reglament, per tant, o bé en certes coses dona als diputats no adscrits els mateixos drets que a tots els altres o bé, al contrari, en altres els garanteix unes possibilitats d'intervenció individual que els altres diputats no tenen. Per tant, Josep Benet i Pere Portabella podran tenir un protagonisme ben superior al del diputat mitjà, encara que és cert que tindran menys oportunitats d'expressar una segona vegada les posicions comunistes que les que haurien tingut si hagués subsistit el grup mixt. I això a fi de comptes és el que dol al PSUC. Perquè, com hem dit, el PSUC estava molt mal acostumat. Mal acostumat per la manera com se li havia permès de fer servir els pseudo-independents. I mal acostumat perquè des de feia anys anava exercint una mena de terrorisme intel·lectual que no permetia que ningú li portés la contra sense veure's acusat d'agent de la reacció o d'enemic de la classe obrera. A aquest terrorisme, aquesta vegada, se li ha mullat la pólvora i, d'això, ens n'hem de felicitar tots.

Per acabar, algú podria dir-nos: queda explicada l'actitud del PSUC en l'afer del grup mixt, però, perquè el PSC-PSOE ha mantingut el mateix criteri quan la persistència del grup mixt no el beneficiava gens? En qüestions així una resposta curta és gairebé sempre incompleta, però en aquest cas hi ha possibilitat de respondre en pocs mots. Després del triomf de la tendència «obolista» al darrer Congrés, el PSC-PSOE és víctima altre cop del mite de la «unitat de classe», és a dir, no s'atreveix a fer una política independent de la del PSUC. Mentre el PSOE a Madrid s'ha desmarcat totalment del PCE, el PSC-PSOE, a Catalunya, va altre cop a remolc dels comunistes. L'actitud dels socialistes al Parlament pel que fa al grup mixt no és altra cosa que una manifestació més d'aquest fenomen que, si perdura, tindrà greus conseqüències per al bon equilibri de la política catalana.

Josep Fornas

President del grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

COMUNICATS DE PREMSA DE J. E. R. C.

Les JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, amb motiu del relleu dut a terme a la Direcció General de Joventut, volem fer constar la nostra felicitació a la directora general sortint, Rosa M.^a Carrasco, per la brillant tasca realitzada en el difícil període de la Generalitat provisional.

Agraim la seva dedicació i treball constant, així com les posicions obertes que ha mantingut en tot el que afecta als joves de Catalunya.

Les JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA esperem que el nou director general, Enric Puig, continuï amb la mateixa energia la feina iniciada per Rosa M.^a Carrasco.

Les JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA expressem, també, el nostre desacord amb la demagogia de certes organitzacions polítiques juvenils, convertint molts problemes derivats de la manca de recursos i la complexitat lògica d'una primera etapa d'autogovern en instruments de crítica destructiva

vers la gestió de la Direcció General.

LES JOVENTUTS D'E. R. C. CONTRA RAMON ALVAREZ DE MIRANDA

Les joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya fan constar la més enèrgica protesta per l'intervenció del secretari general de les Joventuts d'U. C. D. de l'Estat espanyol, Ramon Alvarez de Miranda, al programa de TVE «Opinió pública» del dilluns, 14 de juliol, dedicat a la qüestió de les drogues.

En la taula rodona, en que hi participaven el director general de Promoció de la Salut i un metge de la Creu Roja, el senyor Alvarez de Miranda fou presentat com «representant de una associació juvenil».

Considerem inadmissible que RTVE demani la presència d'un representant de l'U. C. D. com a pretès expert i denunciem a les Joventuts d'U. C. D. per la seva irresponsabilitat al manipular un tema tan seriós com el problema de les drogues convertint-lo en plataforma de propaganda partidista.

MUNICIPIS

CONSTITUCIO DE LA COMISSIO GESTORA DE LA FEDERACIO DE MUNICIPIS

El dia 21 de juliol tingué lloc a la Sala Barcelona de l'Escola d'Administració Pública de Barcelona, la sessió constitutiva de la Comissió Gestora de la Federació de Municipis de Catalunya.

La convocatòria, adreçada als alcaldes de les poblacions cap de comarca i als dels municipis de més de 100.000 habitants, ha estat feta pel Departament de Governació de la Generalitat d'acord amb els partits polítics parlamentaris amb implantació municipal.

A l'esmentat acte, que ha estat presidit per l'honorable senyor Joan Vidal i Gayola, conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya, i al qual han assistit pràcticament tots els alcaldes convocats, ha estat presentat un esborrany d'estatuts per a la Federació i presos els següents acords:

1r. Considerar constituïda la Comissió Gestora amb tots els alcaldes convocats.

2n. Informar a través dels presents, els municipis de

cada una de les respectives comarques sobre la finalitat de l'acte i l'esborrany d'estatuts.

3r. Invitar tots els municipis de Catalunya a presentar esmenes o redaccions alternatives a l'esmentat esborrany.

4t. Constituir una comissió de Treball encarregada de rebre i analitzar les esmenes, així com de preparar la seva refosa amb l'esborrany d'estatuts per tal d'elevat el projecte a la Comissió Gestora.

5è. Sotmetre l'aprovació del document que en resulti al plenari dels ajuntaments de Catalunya que serà convocat amb aquest objectiu.

Finalment, han estat elegits membres de la Comissió de Treball, els representants dels municipis de Barcelona, Sabadell, La Bisbal d'Empordà, Tarragona, Marçà, Tortosa, Lleida, Vic, Manresa, Tremp, Bellcaire d'Urgell, i Ullastrell.

La Comissió es reunirà per primera vegada en el decurs de la setmana vinent.